

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 12-03-38533 מדינת ישראל נ' כהן

בפני כב' השופטת דיאנה סלע
מדינת ישראל
המאשימה

-נגד-

נסים כהן ת.ז. 077402758

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם, יליד 46', הורשע על פי הודייתו בעובדות כתב אישום אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירות דלהלן: שלוש עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ניסיון למעשה מגונה - לפי סעיף 348(ב) בנסיבות של 345(ב)(1) + 345(א)(2) + 25 + 350 לחוק העונשין, וריבוי עבירות של החזקת פרסומי תועבה - לפי סעיף 214(ב)(3) לחוק העונשין.

תמצית העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן.

א. מבוא.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום (להלן: המועדים הרלוונטיים), נהג הנאשם בן ה-66 לגלוש במחשבו הנייח הנמצא בביתו בחיפה (להלן: המחשב), באתר אינטרנט ICQ (להלן: האתר), המאפשר למשתמשים בעלי חשבון באתר לשלוח הודעות כתובות וקבצים, וכן לבצע שיחות קוליות ושיחות וידאו בזמן אמת. על מנת לפתוח חשבון כאמור, יש למסור כתובת מייל, שם פרטי ומשפחה של המשתמש ושם כינוי.

במועדים הרלוונטיים ניהל הנאשם תשעה חשבונות באתר כאשר בכולם רשם במרמה שם משתמש וכינוי בדויים. בין היתר פתח הנאשם את החשבונות הבאים: 627784965 (להלן: חשבון 1), 626261241 (להלן: חשבון 2), 633071081 (להלן: חשבון 3), כאשר שמות וכינויי שם המשתמש בחשבונות אלה היו אחד או יותר מאלה: AVI, AVI RON, LOKIO או MNYT. בחשבון 2 צירף הנאשם תחת שם המשתמש הבדוי AVI RON (להלן גם: אבי רון) תמונה של בחור צעיר ונאה, כך שנחזה שהחשבון מופעל על ידי בחור צעיר. בחשבון 3, בו קרא לעצמו AVI (להלן גם: אבי) צירף תמונת פרופיל שונה מהתמונה שצירף לחשבון 2, אך גם זו היתה תמונה של בחור צעיר ונאה, כך שיצר במרמה מצג שווה, לפיו גם חשבון זה מופעל על ידי בחור צעיר.

באמצעות חשבונותיו השונים באתר יצר הנאשם קשר עם קטינות, כשהוא מציג בפניהן מצג שווה לפיו שמו אבי רון והוא כבן 17. עקב מצג השווה שהציג, הסכימו הקטינות להתכתב עימו התכתבויות בעלות תכנים מיניים, ולבקשתו, שלחו לו תמונות עירום שלהן. הנאשם שמר תמונות עירום אלה שמר בתיקיות במחשבו, כפי שיפורט להלן.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 38533-03-12 מדינת ישראל נ' כהן

בתאריך 12/3/12 נערך חיפוש בביתו של הנאשם בו נתפס המחשב, שהכיל מספר רב של תמונות תועבה בהן דמותן של קטינות בעירום.

ב. במאמר מוסגר ייאמר כי המאשימה ערכה את פרטי האישום בסדר כרונולוגי הפוך, כאשר פרט האישום הראשון מתייחס לעבירות האחרונות בזמן.

ג. פרט האישום הראשון

(1) בסוף ינואר 12' יצר הנאשם באמצעות חשבון 1 באתר קשר עם מ.פ., קטינה ילידת 14/9/99, דהיינו, כבת 12 וחצי באותה תקופה, בעלת חשבון באתר (להלן: מ.פ.), והציע לה להיות עמו בקשר. משהסכימה החלו השניים להתכתב באתר. הנאשם הציג עצמו כאבי רון, תושב תל אביב, בן 16-17, תלמיד כיתה י', ואילו מ.פ. כתבה לו שהיא בת 12 ותלמידת כיתה ז'. משביקשה מהנאשם לשלוח לה תמונות שלו, שלח לה באמצעות האתר שתי תמונות פנים של בחור צעיר ונאה שאינן שלו, והציג בפניה במרמה מצג שווא, לפיו אלו תמונותיו. מ.פ. הורידה את התמונות ששלח לפלאפון שלה ושמרה אותן שם..

(2) במהלך ההתכתבויות ביניהם, ביקש הנאשם מ.פ. שתשלח לו תמונות עירום שלה, ובהן יראו את החזה שלה, איבר מינה והדגדגן. לבקשתו, צילמה מ.פ. את עצמה ביום 2/2/12 בעירום במכשיר הטלפון הנייד שלה, העלתה את התמונות למחשב שלה בביתה, ושלחה לנאשם מספר תמונות דרך האתר, כשבחלקן היא בעירום מלא, ובחלקן ניתן לראות את החזה שלה, איבר המין שלה וישבנה. הנאשם שמר את התמונות במחשבו בתיקיה על שמה של מ.פ.

(3) בתאריך 6/2/12 בשעות הערב עת התכתבו השניים באתר, כשהנאשם כתב למ.פ. שהוא בן 17, והיא כתבה לו שהיא בכיתה ז', ביקש ממנה הנאשם לאונן, הנחה אותה להוריד את תחתוניה, לגעת עם אצבעה בדגדגן שלה ולהזיז את האצבע למעלה למטה עד שתרגיש משהו בגוף, אך היא לא עשתה זאת.

(4) באותו יום, בתאריך 6/2/12 גילו הוריה של מ.פ. שהיא מתכתבת באתר עם אדם זר, מצאו במחשב תמונות עירום שלה, והורו לה להפסיק את ההתכתבויות עמו.

ד. פרט האישום השני

(1) במהלך התקופה בין התאריכים 21/12/11 - 10/3/12 (להלן: התקופה), יצר הנאשם קשר באתר באמצעות חשבון 1, עם נ.ב. ילידת 18/10/95, אשר בעת הרלוונטית היתה בת 16 ומשהו, בעלת שני חשבונות באתר (להלן: נ.ב.). במהלך ההתכתבויות עמה הציג הנאשם במרמה מצג שווא לפיו שמו אבי רון והוא בן 17, שלח לה תמונה של בחור צעיר ונאה, וטען במרמה שזו תמונתו. עקב מצג השווא שהציג הנאשם, הסכימה נ.ב. להתכתב איתו התכתבויות בעלות תוכן מיני. הנאשם ונ.ב. יצרו קשר באמצעות האתר גם באמצעות תקשורת וידאו, במהלכה ניתן לראות האחד את השני.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 38533-03-12 מדינת ישראל נ' כהן

2) במהלך התקופה לבקשת הנאשם מנב שתשלח לו תמונות עירום שלה, צילמה עצמה בעירום במכשיר הטלפון הנייד שלה, ושלחה לו באמצעות האתר תמונות, בהם רואים בין היתר את חזה, איבר מינה וישבנה. הנאשם שמר תמונות עירום אלה במחשבו בתיקיה הנושאת את שמה.

ה. פרט האישום השלישי

1) במהלך שנת 09' יצר הנאשם קשר עם ש.פ., קטינה ילידת 14/7/94, בעלת חשבון באתר (להלן: ש.פ.), באמצעות חשבון 2, שם התקרא בשם הבדוי AVI RON. משהסכימה, החלו השניים להתכתב באמצעות האתר. הנאשם הציג עצמו בפני ש.פ. במרמה כאבי רון, בן 17 מתל אביב, וכתב כי אחותו תהל היא בת 14. ש.פ. ראתה באתר שלו את התמונה שצירף – תמונת בחור צעיר ונאה שאינה שלו - והאמינה שזו תמונתו. בשל מצג השווא שהציג לפיו הוא בחור צעיר, הסכימה ש.פ. להתכתב עימו בהתכתבויות בעלות תוכן מיני.

2) משנת 10' ועד למעצרו של הנאשם במרץ 12', התכתב הנאשם עם ש.פ. באמצעות חשבונותיו השונים, התכתבויות שונות, חלקן בעלות תוכן מיני. בין היתר כתב לה בתאריך 16/10/10 מסרים כדלקמן: "תנשקי את הזין שלי", "תשימי את הזין שלי ליד התחת שלך", "אני יכול ללקק לך את הדגדגן", "תפתחי רגליים אני מכניס לך", ועוד תאורים מיניים בוטים. כמו כן, בתאריך 14/1/11, במהלך התכתבות כתב לה הנאשם: "אבי יזיין אותך", "תגידי תזיין אותי בדגדגן".

3) במהלך ההתכתבויות ביקש הנאשם מש.פ. שתצלם תמונות עירום שלה ותשלח לו, וכתב לה שהוא אוהב אותה ויעשה הכל בשבילה. בעקבות מצג השווא שהציג הנאשם לפיו הוא בחור צעיר, צילמה ש.פ. את עצמה בעירום מלא באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלה, ושלחה אותן לנאשם באמצעות האתר. הנאשם שמר תמונות עירום אלה במחשבו, בתיקיה הנושאת את מספר החשבון של ש.פ.

ו. במעשי המתוארים לעיל הציג הנאשם במרמה מצג שווא בפני כל הקטינות לפיו הוא בחור צעיר ונאה, בגינו קיבל במרמה את הסכמתן להתכתב עמו בהתכתבויות מיניות, וכן קיבל במרמה תמונות עירום שלהן. העבירות בוצעו בנסיבות מחמירות שהן התחכום שבמרמה, והעובדה שקורבנות העבירה הינה קטינות, כאשר לגבי מ.פ. טרם מלאו לה 14 שנים, ואילו לגבי ש.פ., מדובר במעשים שבוצעו בפרק זמן ארוך של שנים. עוד ניסה הנאשם לבצע מעשה מגונה במ.פ., בידעו שטרם מלאו לה 14, בנסותו לגרום לה לאונן, לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים, תוך שהוא משיג הסכמתה במרמה לגבי מיהותו. כן החזיק במחשבו מספר רב של תמונות תועבה ובהן דמותן של הקטינות בעירום.

הקטינות דלעיל ייקראו בשמן ו/או הקטינות ו/או המתלוננות.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 38533-03-12 מדינת ישראל נ' כהן

2. נוסח הסדר הטיעון.

במסגרת הסדר הטיעון, הודה הנאשם בכתב האישום שתוקן, הורשע, ובהיותו נעדר עבר פלילי, נשלח לקבלת תסקיר של שירות המבחן ולמרכז להערכת מסוכנות. הצדדים הסכימו כי התביעה תעתור למאסר שלא יעלה על 18 חודשים, ואילו ההגנה תטען טיעון חופשי ללא רף תחתון.

ראיות לעונש

3. חוות דעת מטעם המרכז להערכת מסוכנות

א. המרכז להערכת מסוכנות הגיש חוות דעת מפורטת אודות הנאשם, בן ה-67 כיום. בהתבססה על שקלול של פקטורים סטטיים ודינאמיים, חיוותה מעריכת המסוכנות (להלן: המעריכה), את דעתה כי רמת המסוכנות המינית של הנאשם הינה נמוכה ואילו מסוכנותו המינית באינטרנט היא נמוכה-בינונית.

ב. המעריכה התרשמה כי הנאשם חווה את חייו דרך פריזמה קורבנית, ובחר להציג את חייו דרך תחנות טראומטיות אותן חווה לאורך חייו... ביחסו לעבירות שבצע, התמקד בסבלו ובהשלכת ההליך הפלילי על חייו, לרבות תקופת המעצר וההגבלות עליו. אף שציון כי אינו מצדיק את מעשיו, העלה תמיהה על משך ההליך והסנקציות הנלוות, בציינו כי הוא נמצא בשליש האחרון לחייו.

ג. גם ביחסו לעבירות המין שבצע, התמקד הנאשם בפריזמה הקורבנית, נטה למזער את אחריותו למעשיו, לערער את אמינותן של הקורבנות, ולא גילה כל אמפטיה לסבלן. להערכתה, לקח הנאשם אחריות פורמאלית על עבירות המין בגין הורשע, ולא גילה תובנה לגבי חומרתן, בהיותו סבור כי בהעדר מגע עם הקטינות, מעשיו אינם חמורים כלל. לדבריו: "כתבתי שטויות לבנות...אני רק דיברתי באינטרנט... הילדה הזו הרסה לי את החיים, בסך הכל דיברתי איתה איזה פעם פעמיים" ועוד. כן אמר כי לאחר שגילה כי מ.פ הינה בת 12 בלבד, הפסיק את ההתכתבות עימה, אמרה שאינה עולה בקנה אחד עם כתב האישום, לפיו הוריה של הקטינה הם שהורו לה להפסיק את ההתכתבות עימו. הנאשם לא גילה בושה או מצוקה הקשורה עקב אופי העבירות, אלא סביב השלכות ההליך הפלילי ופרסום עבירותיו בתקשורת המקומית. נראה כי הנאשם מוטרד מהפיחות במעמדו החברתי, מפיטוריו, ומבעיות הפרנסה בעקבות כך.

ד. לאחר גירושיו מאשתו השנייה חזר הנאשם לאשתו הראשונה, שתארה אותו כבעל וכאבא טוב, אם כי מסרה שבמצבי כעס ותסכול הוא מסוגל לצעוק, ובצעירותה אף הכה אותה ונעצר בשל כך. לדבריה, מאז מעצרו דידן השתנו חייהם, הנאשם אינו עובד מזה שנה וחצי, אינו מקבל גמלה מהביטוח לאומי, הם הפסיקו לנסוע לחו"ל, חבריהם הרבים מגלים עויות נגדם, ועוד.

ה. לסיכום, המעריכה התרשמה מאדם אשר לא הפנים את מקור הפגיעה. היא לא יכלה לשלול משיכה מינית הבופילית, על אף שהנאשם שלל משיכה לקטינות, וטען כי אינו סובל מסטיה מינית. זאת נוכח משך הזמן בו נמשכו התכתבויותיו עמן, וגיל הקטינות שהלך וירד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 12-03-38533 מדינת ישראל נ' כהן

עם הזמן. בסופו של יום, הפקטורים השונים שבחנה הביאוה למסקנה כי יש חשש לרצידיביזם מיני באינטרנט.

תסקיר שירות המבחן

4.

שירות המבחן, אשר ערך תסקיר ביחס לנאשם, נמנע מכל המלצה טיפולית בעניינו. קצינת המבחן סקרה את נסיבות חייו של הנאשם, בן 67.5 כיום, ...

קצינת המבחן התייחסה לנושאים שעלו גם בחוות הדעת של מעריכת המסוכנות, כגון סרטן הערמונית בו חלה ואשר השפיע לרעה על תפקודו המיני, ואין מקום לחזור על הדברים. היא התרשמה כי הנאשם בצע את מעשי העבירה, בין היתר, עקב תשתית רגשית וערכית פגועה, אשר מנעה ממנו להתמודד באופן הולם עם דחפים מיניים, אותם אינו יכול לפרוק, לצד הפגיעה שארעה בדימויו העצמי והגברי.

במסגרת תסקיר המעצר, הומלץ לשלב את הנאשם בשיחות פרטניות בשירות המבחן במסגרת צו פיקוח המעצר. הנאשם ביטא בפני קצינת המבחן מוטיבציה להשתלב במערך הטיפול האינטנסיבי בשירות המבחן, אך ציין כי הוא מונע מתוך רצון להיטיב את הסיטואציה המשפטית בה הוא נמצא, והתקשה לזהות יעדים לטיפול.

בסופו של יום, הגיעה קצינת המבחן למסקנות דומות לאלה של מעריכת המסוכנות, לגבי האחריות פורמאלית שנטל הנאשם על ביצוע העבירות, ללא חיבור רגשי לחומרת מעשיו ולהשלכותיהם על קורבנות העבירות, וללא אמפטיה כלפיהן. גם היא העריכה כי הוא נוטה לייחס אחריות לאירועים קורבנותיו, למזער את חלקו באירוע, ולהתמקם בעמדה קורבנית. כך גם מצאה קווי התנהגות מניפולטיביים ורמות גבוהות של תכנון וחזרתיות, כפי שבא לידי ביטוי בהתנהגותו הפסולה המתוארת בכתב האישום.

לפיכך, נוכח התרשמותה מפרוגנוזה שלילית לשינוי ולשיקום, מקושי להתחבר רגשית לפגיעות ולנזק שגרם לקורבנות, וכן בגין העדר מוטיבציה פנימית לטיפול, נמנעה קצינת המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו. לעניין הענישה, העריכה כי אם יחליט בית המשפט על השתת מאסר בפועל, כדאי שתבחן האפשרות לעבודות שירות.

עדי אופי ומכתבים מטעם המאשימה

5.

ב"כ המאשימה הגישה במקום הצהרת נפגע, מכתבים מ.פ. ומאביה, אשר אף העיד הן בפרשת התביעה והן לעונש.

א. מכתבה של מ.פ. (2/נ), נכתב ומוען לנאשם, בהמלצת הפסיכולוגית כשיטת טיפול, מפני שעקב המקרה, היא מצויה לדבריה מזה כשנה וחצי בטיפולים פסיכולוגיים, ומפאת הבושה לא סיפרה על המקרה אפילו לחבריה הקרובים. מ.פ. כתבה ששום עונש לא יבטל את הנזק שגרם לה ולמשפחתה. היא תארה פחד המלווה אותה בכל צעד בחייה, וחוסר יכולת לסמוך על בני המין השני. לדבריה, הרגישה תחילה כי הנאשם מבין אותה ונותן לה עצות, ולכן היא חייבת לפעול כבקשתו ולשלוח לו את הדברים שביקש. היא התאהבה בו, ב"טעות של רגע",

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 12-03-38533 מדינת ישראל נ' כהן

שהשאירה בה צלקת נפשית גדולה. הוריה, שעד אותו מקרה נתנו לה עצמאות ומרחב, נעשו חשדנים לגבי כל הקשור אליה, והאמון ביניהם נפגם, במיוחד עם אביה אליו היתה קרובה במיוחד.

ב. הוריה של מ.פ. ביקשו מבית המשפט למצות את הדין עם הנאשם. הם תיארו את הסבל שנגרם להם, חוסר הוודאות, החשש מפרסום התמונות ברשת, לילות חוסר השינה שעברו על כל המשפחה בעקבות האירוע, והפגיעה באמון ביניהם לבין בתם. מ.פ. הפכה מילדה מלאה שמחת חיים ופעילה חברתית לילדה שעולמה חרב עליה, הפכה חשדנית כלפי חברים, איבדה את התמימות והאמון באנשים, התדרדרה בלימודיה ונזקקה לטיפול פסיכולוגי אינטנסיביים ולמורים פרטיים. גם הם הפכו פרנואידיים וחשדניים, המגבילים מאד את ילדיהם, ועוברים טיפול פסיכולוגי זוגי על מנת שיוכלו להתמודד עם שקרה ולתפקד כהורים נורמאליים. כל אלה עולים כסף רב למשפחה, דווקא כאשר גם תפקודם בעבודה נפגע.

בחקירתו הנגדית, אישר האב כי לא הביא עמו קבלות לגבי הטיפולים הפסיכולוגיים שעוברים בני המשפחה ולגבי המורים הפרטיים למ.פ., זאת מכיון שלא נתבקש להביאם, אך אם יתבקש לכך, ימציאם. לדבריו, מזה כשנה הוא ואשתו נפגשים עם פסיכולוגית פעם בשבוע, ומקיימים אתה פגישות אישיות ופגישות משותפות. מ.פ. מטופלת אצל פסיכולוגית פעם בשבוע, באופן קבוע, כאשר עלות כל פגישה עם הפסיכולוגית היא 150 ₪. לדבריו, היו ציוניה של מ.פ. טובים עובר לאירוע, ו"לאחר מכן היתה ירידה דרסטית, ועכשיו שוב פעם היא חוזרת לאט לאט".

טיעוני המאשימה

6.

א. ב"כ המאשימה ביקשה שיוטל על הנאשם מאסר בפועל ממשי, בתוך מתחם הענישה שיקבע בית המשפט, מאסר על תנאי ופיצוי כספי לקטינות.

ב"כ המאשימה ביקשה להתייחס לכל האישומים כנגד הנאשם ביחד, ולקבוע מתחם ענישה בין שמונה לשמונה עשר חודשי מאסר בפועל, שהוא הרף העליון עליו הוסכם בהסדר הטיעון. כמו כן, הפנתה לפסיקה בתיקים אחרים, שם נפסקו בין שמונה חודשי מאסר לשלוש שנים מאסר בפועל, כאשר לטענתה לא מצאה מקרה הזהה למקרה זה.

לטענתה, בשנים האחרונות מתגברת התופעה של עבירות מין באמצעות האינטרנט. קטינים נוהגים להתכתב באינטרנט כדרך תקשורת מקובלת, ופעמים רבות אינם יכולים לדעת אם מי שמולם הוא אכן קטין או מתחזה. לכן, על העונש להוות גורם מרתיע לנאשמים אחרים מלחזור על המעשים.

ב. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם, שפעל בדרך מתוככמת, פתח באתר פרופיל שקרי, התחזה לבחור צעיר ונאה בן 17, ואף צירף תמונה מתאימה (שהוצגה לבית המשפט), במטרה ליצור קשר באתר עם קטינות, כדי לשוחח עימן על עניינים מיניים ולבקש מהן תמונות עירום שלהן, הכל לשם סיפוק צרכיו.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 12-03-38533 מדינת ישראל נ' כהן

ג. עוד ציינה את החזרתיות בדפוס התנהגותו של הנאשם, אשר עבר עבירות דומות במשך שנים ביחס לשלוש קטינות, כאשר באופן סדרתי הציג עצמו כנער בן 17 בשם אבי רון, ביקש וקיבל תמונות עירום, התכתב איתן התכתבות בעלת תוכן מיני, חלקה חמורה ביותר, כמפורט באישום השלישי, וגם שמר את התמונות במחשבו, כל זאת לשם הנאתו המינית, תוך ניצול הקטינות.

אין מדובר במעידה חד פעמית, אלא במעשים מתוכננים, שבוצעו פעמים רבות, משך שנים, ונפסקו רק לאחר שהמשטרה הגיעה לביתו בעקבות תלונתו של אביה של מ.פ. תפסה את המחשב שלו, וגילתה את כל העבירות שבצע.

ד. ב"כ המאשימה טענה כי האישום הראשון, המאוחר בזמן, המתיחס למ.פ. הוא החמור מבין השלושה, מפני שמדובר בקטינה בת 12.5, שהנאשם הונה אותה, גרם לה להתאהב בבחור לו התחזה, לצייר לו ציורי אהבה אותם שמרה בטלפונה הנייד, וגם לשלוח לו תמונות עירום של כל גופה, עד אשר גילו זאת הוריה ופנו למשטרה.

כמו כן התייחסה לתקופה העולה על חודש ימים בה התנהלה חקירת המשטרה בעניין זהותו האמיתית של הנאשם, אשר במהלכה שהו מ.פ. והוריה בחרדה ובחשש שהתמונות יפורסמו באתר הפייסבוק או באינטרנט בכלל. כשהתגלתה לבסוף זהות הנאשם, נפגע אמונה של הקטינה בבני אדם, משגילתה שאפשר לרמות אותה, וכל המשפחה עברה טראומה קשה, כמפורט לעיל בחוות הדעת ובמכתבים של הקטינה ואביה. כן ציינה את הטיפולים הפסיכולוגיים שעוברים בני המשפחה כולה, כמתואר בהצהרת הנפגע של הקטינה ואביה. בין יתר ההשלכות, ציינה כי כיום אין ההורים מאפשרים לבתם להחזיק טלפון נייד עם גישה לאינטרנט.

ה. אשר לנאשם, ציינה כי העובדות היחידות שעומדות לזכותו של הנאשם העבר הפלילי הנקי והודייתו בביצוע העבירות. יחד עם זאת, הפנתה למסקנות הדומות העולות מהתסקיר של שירות המבחן ומחוות הדעת של המרכז להערכת המסוכנות, לפיהם הנאשם לוקח אחריות פורמאלית בלבד על העבירות שבצע, כל זאת תוך ניסיון למזער את חלקו באירוע ולהשליך את האחריות על קורבנותיו.

הנאשם ממוקד בהיותו קורבן, ואינו מחובר רגשית לחומרת התנהגותו וההשלכות על הקטינות, קורבנות העבירות. כן קיימת התרשמות בדבר מניפולטיביות אצל הנאשם, תכנון וחזרתיות בביצוע העבירות, ואין המלצה טיפולית בעניינו.

ו. לפיכך ביקשה ב"כ המאשימה שיוטל על הנאשם מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי כספי לקטינות, כך שגובה הפיצוי למ.פ. יהיה גבוה משל המתלוננות האחרות.

טיעוני ההגנה

7.

א. ההגנה ביקשה שלא לשלוח את הנאשם אל מאחורי סורג וברית, ועתרה להטיל על הנאשם העונש הנמוך ביותר במסגרת הסדר הטיעון, תוך הפנייה לפסיקה לפיה נגזרו על נאשמים עונשי מאסר על תנאי ולכל היותר שישה חודשי מאסר שרוצו בעבודות שירות.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 38533-03-12 מדינת ישראל נ' כהן

ב. הסנגורית התייחסה להודייתו של הנאשם בכתב אישום מתוקן במסגרת שמיעת הראיות בתיק, וטענה כי משתוקן כתב האישום באופן מהותי, המשליך על עונשו של הנאשם, לא נוהל המשפט לריק.

ג. אשר למעשי הנאשם, טענה כי מדובר בעבירות מין מינוריות ביחס לקשת הרחבה של עבירות המין. מבלי להקל ראש בחומרת העבירות כשלעצמן טענה כי חטאו היה בכך שגלש מן המחשב בביתו והתכתב עם נערות צעירות, אך זאת ללא כל מגע פיסי עמן.

ד. היא הפנתה לתיק חקירה שנפתח במקביל בעניינו של אדם בשם משה אקלר (להלן: אקלר), בגין עבירות חמורות מאלה בהן הודה הנאשם, מאחר שהיה מפגש ומגע מיני בינו לבין הקטינה הנזכרת באישום השני. תיק זה נסגר ע"י הפרקליטות מבלי שהוגש בו כתב אישום. לדידה, אין שוני בין שני המקרים למעט העובדה שמדובר בפרקליטות שונות, ועל כן צדק יעשה אם גם במקרה זה יתנהלו באופן דומה.

ה. הסנגורית טענה שיש להתחשב בכך שנחסך מן המתלוננות להעיד בביהמ"ש, בהודאתו הכנה של הנאשם, בחרטתו, ובכך כי מדובר באדם בן 67, הנמצא במעצר בית חלקי מאז 12/3/12. הנאשם חווה קושי רב עת שהה בבית המעצר ביחד עם "פראי אדם" לדבריו, אשר התעללו בו, במיוחד בשל העבירות בהן הורשע, דבר אשר אינו פשוט לאדם בגילו.

הנאשם למד את הלקח ולא יחזור עוד על מעשיו הוא סובל ממצב בריאותי ונפשי קשה מאוד, ממחלת סרטן בערמונית, ומבעיות נוספות כפי שמופיע בתעודה הרפואית. כמן כן, בשל חנק הוא משתמש בשנתו בלילה במכשיר שבוודאי יקשה עליו את החיים במסגרת הכלא.

ו. הסנגורית התייחסה לכך שהנאשם שירת שירות צבאי מלא, והשתתף באופן פעיל בשלוש מלחמות, ישב בלבנון שלושה חודשים, ואף עשה שירות מילואים פעיל, זכה להיות נהג מצטיין בצבא, וגם באזרחות עבד כנהג מונית, עד שפוטר מיד לאחר התפוצצות הפרשה.

ז. הסנגורית הפנתה לחוות הדעת של המרכז למסוכנות לפיה רמת המסוכנות המינית של הנאשם היא נמוכה, ובאשר לעבירות המין באינטרנט הרמה היא נמוכה-בינונית, וטענה כי מאז הפרשה לא גלש הנאשם באינטרנט ואין לו מחשב בביתו. לדבריה, אשתו של הנאשם עומדת על כך שלא יהיה מחשב בביתם מכאן ולהבא על מנת למנוע הישנות המקרים.

ח. לעניין חוות הדעת של שירות המבחן נטען, כי חרף הפרוגנוזה השלילית של קצינת המבחן, צריך לזכור שדווקא אדם העובר עבירות פליליות ולא תמיד מודע לחומרתן, זקוק להמשך טיפול, ולא אותם אנשים שהם עבריינים חוזרים ולהם שירות המבחן נרתם לעזור.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 12-03-38533 מדינת ישראל נ' כהן

ט. לעניין הפיצויים טענה הסנגורית כי משלא צורפו קבלות בנוגע לטיפולים הפסיכולוגיים והמורים הפרטיים של מ.פ.. אין מקום לפסוק פיצויים במסגרת גזר הדין.

י. דברי הנאשם

"קודם כל אני מצטער על כל מה שעשיתי. אני מתחרט. אני רוצה להודות לאשתי. פגעת ב. מצבי הבראותי לא כל כך טוב. הוא רעוע מאוד. אני מצפה מכב' השופטת שתתחשב בי. אני מצטער שוב פעם. מתחרט. אני מודה בפה מלא בלי זיגזגים. אני מבקש מכב' השופטת שתתחשבי בי".

8. באי כח הצדדים הפנו לפסיקה התומכת בעמדתם, מי לחומרא ומי לקולא, כאשר הסנגורית ביקשה לאבחן את פסקי הדין שהוגשו על ידי המאשימה.

דיון

9. גזירת הדין היא מן הקשות במטלות השיפוטיות, בעיקר כאשר עסקינן באדם מבוגר, נעדר עבר פלילי, אשר ביצע סדרה של עבירות חמורות, וגרם נזק ממשי לקורבנותיו. הענישה מושפעת בכללותה משיקולי גמול, מניעה והרתעה (אם כי קרנה של הרתעת הרבים ירדה לאחרונה), נסיבות ביצוע העבירות וחומרתן, נפצותן ותדירות ביצוען, השפעתן על כלל החברה וההשלכות היכולות להיגרם מהן, כגון מידת הפגיעה בביטחון הציבור, והפחד שמעשים אלה נוטעים בלבו של אדם מן הישוב. עוד היא מושפעת מהנסיבות האישיות של מבצעי העבירות, גילם, עברם הפלילי, קבלת אחריות על מעשיהם, שיקולי שיקום ועוד. בכל מקרה ומקרה מוטלת על בית המשפט החובה לערוך את האיזון בין האינטרסים השונים. (ראו לעניין זה גם ע"פ 4890/01 מ"י נ' פלוני, פ"ד נו(1), 594, מפי כב' הש' בייניש (כתוארה אז)).

העיקרון המנחה בגזירת עונשו של נאשם הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג העונש המוטל עליו ומידתו (סעיף 40ב לחוק העונשין). השיקולים לקביעתו של מתחם העונש ההולם לעבירה, הם הערך החברתי שנפגע מביצועה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה, ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כגון התכנון שקדם לביצוע העבירה, חלקו היחסי של הנאשם בביצועה, משך ביצוע העבירה, חזרתיות בביצועה, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה והנזק שנגרם בפועל, הסיבות שהביאו את הנאשם לבצעה, מצוקתו הנפשית של הנאשם עקב התעללות בו על ידי נפגע העבירה, ועוד, כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין). בית המשפט רשאי לשקול נסיבות נוספות שאינן הקשורות בביצוע העבירה, כגון הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו, הפגיעה במשפחתו, נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב, עברו הפלילי של הנאשם או העדרו, שיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק, התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה, חלופי זמן מעת ביצוע העבירה, ועוד (סעיף 40 יא לחוק העונשין). (לענין גזירת הדין לאחר תיקון 113 לחוק העונשין ראו גם ע"פ 1323/13 חסן נ' מ"י (5/6/13), מפי כב' הש' ארבל.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 38533-03-12 מדינת ישראל נ' כהן

הפסיקה פירשה את עקרון ההלימה, כיחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ואשם הנאשם לבין חומרת העונש שיושט עליו - כמבטא את "עקרון הגמול". ראו לענין זה דברי כב' הש' רובינשטיין בע"פ 1523/10 פלונית נ' מ"י (18/4/12):

"מלשון התיקון ברי (ראו גם דברי ההסבר הצעות חוק הממשלה תשס"ו, 448-446), כי בגדדי עקרונות הענישה "גמול, הרתעה אישית או כללית, הגנת שלום הציבור ושיקום" ניתנה כאן בכורה לעקרון ההלימות. בדברי ההסבר נאמר, כי: "עקרון-העל, המוצע בסעיף 40ב, הוא עקרון ההלימות, ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ואשם הנאשם לבין חומרת העונש שיושט עליו. יחס זה מבטא את עקרון הגמול". (הדגשה שלי- ד.ס.; ראו גם 156/80 כוכבי בנימין נ' מ"י, פ"ד לה(4) 744, מפי כב' הש' אלון).

10. אין צורך להכביר במילים על חומרת מעשיו של הנאשם, יליד 46', אשר ניצל את תמימותו, חוסר ניסיונו, וחולשתו של שלושת המתלוננות הקטינות, שיכלו להיות נכדותיו, כאשר הצעירה מביניהן בת 12.5 בלבד, השניה כבת 15 והשלישית בת 17.

א. הנאשם בנה לעצמו שיטה, דפוס פעולה מתוחכם, ובמשך קרוב לשלוש וחצי שנים פעל לפיה כלפי המתלוננות או מי מהן בתוך שימוש ברשת האינטרנט, בתכנת ICQ.

על פי כתב האישום, משנת 09' ועד למעצרו של הנאשם, התכתב הנאשם לסירוגין עם שלוש הקטינות או מי מהן באמצעות חשבונותיו השונים בתכנת ICQ, תוך התחזות במלל ובאמצעות תמונה לנער נאה בן 17 בשם אבי רון. מעבר לתמונה, בדה מליבו פרטים שעזרו לו לשכנע את המתלוננות כי הוא נער, כגון המצאה של אחות בת 14 ואחרים. עקב מצג השווא שלו הסכימו לנהל עמו תכתובות בעלות גוון מיני. לחלקן כתב כי הוא אוהב אותן ויעשה הכל בשבילן, לש.פ. כתב מסרים מיניים בוטים כגון "תנשקי את הזין שלי", "תשימי את הזין שלי ליד התחת שלך", "אני יכול ללקק לך את הדגדגן", "תפתחי רגליים אני מכניס לך", "אבי יזיין אותך", "תגידי תזיין אותי בדגדגן", ואילו מ.פ. בת ה- 12.5 ביקש גם לאונן, תוך מתן הוראות כיצד לעשות זאת. מ.פ. לא עשתה כמבוקשו.

הוא ביקש מהן לצלם את עצמן בעירום מלא וכן צילום מדויק וקרוב של החזה שלהן, איברי המין שלהן, ועוד. בעקבות מצג השווא שהציג הנאשם ודברי הכיבושין שלו, גרם לקטינות לבטוח בו ולחלקן אף להתאהב בדמות שהמציא, ולהעתר לבקשותיו החולניות שכללו בנוסף לשיחות בעלות אופי מיני ממש, צילום עצמי שלהן בעירום באמצעות הטלפון הנייד, על פי הנחיות מדויקות שנתן להן. כן שכנע אותן לשלוח אליו באמצעות התכנה, לא רק את תצלומיהן בעירום, אלא אף צילום מקרוב של איברי המין שלהן לרבות הדגדגן, וישבנו, זאת מעבר לשדיהן, אשר צולמו אף הם על פי הנחיותיו. תמונות עירום אלה שמר הנאשם במחשבו בתיקה, הנושאת את מספר החשבון של כל אחת מהקטינות, כל זאת,

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 12-03-38533 מדינת ישראל נ' כהן

לשם סיפוקו המיני, ביזויין והשפלתן. בכך החזיק הנאשם במחשבו מספר רב של תמונות תועבה ובהן דמותו של קטין בעירום.

ב. מעשיו אלה של הנאשם נמשכו שלוש וחצי שני לגבי ש.פ. בת ה-15 בתחילתם, כחודשיים וחצי כלפי נ.ב. שהיתה כבת 16 וחודשיים בתחילתם, ופחות מחודש כלפי מ.פ. הצעירה מכולן, בת ה-12.5. זאת מכיון שהוריה גילו את העניין, הפסיקו את ההתכתבות ופנו למשטרה, שגילתה בסופו של יום מי הוא אותו אבי רון ועצרה אותו. לא למותר לציין כי העבירות כנגד נ.ב. נעשו תוך כדי הקשר שלו עם ש.פ., ואילו העבירות כנגד מ.פ. בוצעו במקביל לשיחותיו עם נ.ב.

לכן, על אף שמעשיו של הנאשם אינם מצויים בפני עצמם ברף הגבוה של עבירות המין, ולא כללו מגע, קיימת החמרה בנסיבות ביצוע העבירות, כמפורט לעיל, עקב גילן של הקטניות שנפלו ברשתו של הנאשם שהתחזה בכשרון רב כנראה, מספרן, משך ביצוע העבירות, ועוד.

11. א. העבירות שבצע הנאשם גרמו למתלוננות נזק נפשי שיכול וילווה אותן כנראה כל חייהן. מטבע הדברים, ככל שהקטינה היתה צעירה יותר, היתה פגיעה ותמימה יותר (אם כי זו חזקה הניתנת לסתירה). משכך, היתה הפגיעה של מ.פ. בת ה-12.5 שהתאהבה בדמות הדמיונית אשר יצר, קשה יותר.

מהצהרת הנפגע של מ.פ. אשר הובאה באמצעות מכתבה ומכתב הוריה, עולה כי מילדה מלאת שמחת חיים ופעילה חברתית, תלמידה טובה, הפכה לחסרת בטחון עצמי, רחוקה מחבריה, מלאה רגשות אשם, בעלת קושי לבטוח באחרים וחוסר מסוגלות לפתח קשרים עם בני המין השני; הישגיה בלימודים ירדו, יחסיה עם הוריה נפגעו וכן נפגעו האמון שנתנו בה הוריה בה ועצמאותה. היא עוברת כעת טיפולים פסיכולוגיים ונזקקת לשיעורים פרטיים. סביר להניח כי תחושות קשות מלוות גם את שאר המתלוננות ועשויים להשליך על עתידן וקשריהן העתידיים.

ב. כמו כן, אין להקל ראש בפגיעה הנלווית במשפחותיהן של המתלוננות. הוריה של מ.פ. הפכו חרדתיים, פרנואידיים וחשדנים, ובמשך למעלה מחודש, עד שנחשפה זהות הנאשם על ידי המשטרה, היתה המשפחה שרויה בחוסר אונים ובחוסר וודאות לגבי מידת הפגיעה שתיגרם עקב הימצאות התמונות אצל הנאשם, מחשש שתמונות העירום יפורסמו ברשת חברתית ויהרסו את נעוריה של הקטינה וחייהם של בני משפחתה. גם הם נזקקים לטיפול פסיכולוגי שיאפשר להם לשוב ולהיות הורים נורמאליים לילדיהם. מטבע הדברים ונוכח עלותם של כל אלה, נפגע גם מצבה הכלכלי של המשפחה עקב הצורך במימון הטיפולים והמורים הפרטיים.

כך גם אין צורך בדמיון רב כדי לשער בנפשנו את הפחד, הפגיעה, הבושה וחוסר האונים שאחזו במתלוננות, עת גילו כי רומן, וכי הבחור הצעיר והנאה שקנה את אמונו וליבן במידה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 38533-03-12 מדינת ישראל נ' כהן

כזו שניאותו לצלם את עצמן בעירום וכן את איבריהן המוצנעים, אינו קיים, והן נפלו קורבן לתרמית, אשר אין לדעת מה יהיו השלכותיה על חייהן, ומה יעשה בתמונות העירום אשר שלחו לו תחת מצג השווא שהציג.

12. מן המפורסמות היא, והדברים נאמרו ונכתבו שוב ושוב, כי התקשורת באמצעות רשת האינטרנט גרמה לשינוי מהפכני בדפוסי ההתקשרות של בני אדם על פני כדור הארץ כולו. בצד היתרונות הרבים למגוון האפשרויות שנפתח בפני הציבור הרחב, יש לתת את הדעת גם לקשיים המלווים את הטכנולוגיה המתחדשת בקצב מסחרר. האנונימיות ברשת, המאפשרת הסתרה מכוונת של זהות המתקשר, מזמנת גם אפשרות להתחזות והולכתו של הצד האחר שולל. לא נעלם מעיני כי גם קטינים, המהווים אחוז נכבד של עושי השימוש ברשת, נוהגים לא אחת להציג עצמם בשם ובכינוי בדויים, ולמסור פרטים שאינם נכונים לגבי גילם והויתם. אף שהדברים ידועים, יש לקחת בחשבון כי קיימת חובה להגן על הקטינים, ובעיקר הצעירים שבהם, אשר מנגנוני ההגנה שלהם טרם בשלו לזהות סיכון וסכנה בקשר אנונימי זה.

בפסיקה התייחסו רבות לנבלותן של עבירות המין בכלל ושל עבירות המין הנעשות ברשת האינטרנט בפרט.

"תופעה זו של שימוש ברשת האינטרנט מחייבת את התייחסותו של ביהמ"ש בבואו לשקול את שיקולי ההגנה על הציבור בפרט ועל קטינים במיוחד. רשת האינטרנט ותקשורת המחשבים יצרה אמצעי קל לעבריינים להפיל ברשתם אנשים תמימים בצורות שונות. רשויות אכיפת החוק חייבות לשים לנגד עיניהן תופעה זו של ניצול לרעה של האמצעי הטכנולוגי המודרני ולהגן על הציבור מפני אלו העושים בו שימוש לרעה. פשיעה באמצעות מחשב, על גווניה השונים, מחייבת את גורמי האכיפה ואת מערכת המשפט להתאים את תגובתם לאמצעי הפעילות החדשני וזאת כדי להגן על הציבור מפני אלו העושים בו שימוש לרעה.

אוכלוסיית בני הנוער היא קרבן פוטנציאלי קל לעברייני מין בכלל ואלה הפועלים באמצעות האינטרנט בפרט. אוכלוסיה זו משתמשת שימוש תדיר באמצעי תקשורת זה ונחשפת לפיתויים באמצעות חורשי רעה שונים. כאשר ביהמ"ש שם לנגד עיניו את החובה להגן על הקטינים, עליו לשים לנגד עיניו גם את ההכרח להרתיע את כל אלה העושים באינטרנט אמצעי לפגיעה בקטינים ולהענישם בחומרה.

... כאמור, עדים אנו לאחרונה להתרחבות תופעת העבריינות באמצעות מחשב. תקשורת המחשבים יוצרת כר נרחב לעבריינים לנצל את ציבור הצרכנים בצורות שונות, לרבות לשם ביצוע עבירות מין. מכאן גם החובה להגן על ציבור צרכני המחשב ולהרתיע את אלו העושים בו שימוש כדי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 38533-03-12 מדינת ישראל נ' כהן

לפגוע בחברה. ראוי הוא כי מי שמנצל את המחשב ורשת האינטרנט לביצוע עבירות בכלל, ולביצוע עבירות מין כנגד קטינים בפרט, יענש בחומרה באופן שבו ישים ביהמ"ש לנגד עיניו את הגנת הכלל ויעדיפה על פני התחשבות בנסיבותיו האישיות של העבריין, למעט מקרים חריגים. מקרה זה שבפנינו אינו מצדיק סטיה לקולא ממדיניות זו. (ע"פ (חי) 251/05 מ"י נ' באן איתמר (26/5/05), מפי כב' השי' נאמן, ג'רג'ורה ושפירא).

אשר לעבירות מין המבוצעות בכללותן נגד קטינים, עלייתן המדאגה, החובה לתת משקל ממשי לפגיעה בשלומם של הקטינים והתפתחותם התקינה, והצורך להרחיק את הפוגעים בהם מהחברה, ראו ע"פ 5382/04 מרגוליס נ' מ"י (6/4/06), מפי כב' השי' ג'ובראן; (ע"פ 1281/06 בורשטיין נ' מ"י (16/4/08), מפי כב' השי' ארבל; ע"פ 2677/06 פלוני נ' מ"י (18/4/07), מפי כב' השי' ג'ובראן; ע"פ 6092/10 פלוני נ' מ"י (18/7/12) מפי כב' השי' ג'ובראן).

וכן:

"העובדה שהדבר נעשה באמצעות רשת האינטרנט ולא, למשל, ברחוב, פנים אל פנים, אינה מפחיתה מחומרת המעשים וניתן אף לומר שבמידה מסויימת מגבירה עובדה זו את חומרת המעשים. זאת, בשל הנגישות, קלות הביצוע ושאר הנימוקים שנוכרו לעיל, כמו גם משום הפגיעות הרבה יותר אשר מספר כה רב של התקשרויות יוצר אצל הקרבנות הקטניות..." (ע"פ 14738/03/10 מ"י נ' קאופמן (10/2/10) מפי כב' השי' שרון נתנאל).

לענין החזקת תמונות תועבה של קטינים ראו ע"פ 3890/09 מור נ' מ"י (17/5/09), מפי כב' השי' א' לוי.

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות דידן הם שלומן הנפשי, כבודן, חרותן להיות בקשר עם בני גילן ולא עם עבריינים מתוחכמים וערמומיים שכל חפצם להשיב לעצמם את הריגוש שנלקח מהם, והתפתחותן האישית של הקטניות כנערות ונשים. לכך מצטרף נושא הפגיעה בפרטיותן של הקטניות, אשר נשלל במרמה, משחשבו כי עניין להן עם קטין מאוהב.

מתחם הענישה

13.

כפי שתואר לעיל, במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים, הוגבלה המאשימה לטעון לעונש עד רף עליון של 18 חודשי מאסר.

באי כוח הצדדים הביאו בפני בית המשפט מספר פסקי דין העוסקים בעבירות מין באינטרנט, ובהם קשת רחבה של ענישה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 38533-03-12 מדינת ישראל נ' כהן

המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה כללי לכל העבירות בהן הורשע הנאשם על פי כתב האישום, העומד על טווח של 3 עד 18 חודשי מאסר בפועל, ואף שלטענתה המקרה שלפנינו אינו זהה למקרים שבהם, הפנתה לפסקי דין, בהם נגזרו בגין עבירות דומות באינטרנט עונשי מאסר בפועל בטווח של בין 8 חודשי מאסר ל-36 חודשי מאסר בפועל (ראו ת.פ. 54911/03/12 מ"י נ' פלוני (28/2/13) מפי כב' הש' אלרון; ע"פ 13982/05/12 נסים נ' מ"י (11/10/12) מפי כב' הש' פינקלשטיין; ת.פ. 12648/02/09 מ"י נ' אילני (11/2/10) מפי כב' הש' יונג-גופר).

ההגנה הפנתה לפסקי דין רבים בהם נגזרו על נאשמים בעבירות דומות עונשים בטווח של מאסר על תנאי ועד 6 חודשי עבירות שירות (ראו ע"פ 23/12 מ"י נ' חייט (9/2/12) מפי כב' הש' גרוניס; ת.פ. 5011/12 מ"י נ' פלוני (22/4/12) מפי כב' הש' שפירא; פ.ח. 855/05 מ"י נ' אופנר (21/5/07) מפי כב' הש' רביד, אפעל גבאי ופרקש; ת.פ. 2507/08 מ"י נ' רותם (16/11/11) מפי כב' הש' מרגולין-יחידי; פ.ח. 7041/06 מ"י נ' אזרחי (20/11/07) מפי כב' הש' רביד, אפעל-גבאי ופרקש).

אכן, כטענת הסנגורית, פסקי הדין שצרפה המאשימה עוסקים במקרים החמורים מהמקרה שלפנינו, אך לא נמצא מקרה שנסיבותיו דומות לענייננו. (יחד עם זאת השוו ת.פ. 1442/07 מ"י נ' מיטב (9/6/09), מפי כב' הש' חסדאי, שם הושת עונש של 18 חודשי מאסר על הנאשם (להלן: עניין מיטב)).

לענין האופן לקביעתו של מתחם הענישה, פורסם לאחרונה פסק דינם החשוב של כב' השופטים ארבל, מלצר ודנציגר, שם נעשתה האבחנה בין מתחם הענישה לבין הענישה הנוהגת, המהווה רק אחד הפרמטרים לקביעתו. מפאת חשיבות הדברים, אביאם בשם אומרים:

7. מתחם העונש ההולם הוא אמת-מידה נורמטיבית, המשקללת את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מן העבירה, מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירה זו ונסיבות ביצועה, לרבות מידת אשמו של הנאשם. בשלב זה איננו מתחשבים בנסיבות האישיות של הנאשם, היינו נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (ראו סעיף 40א), דוגמת נסיבות חייו של הנאשם, הפגיעה שתיגרם לו ולמשפחתו כתוצאה מהעונש, מאמציו לחזור למוטב ועברו הפלילי או היעדרו. אולם אין בכך כדי לגרוע מהצביון האינדיבידואלי שהעניק המחוקק לשלב עיצוב המתחם, אשר בא לידי ביטוי בהוראה להתחשב בסוג העבירה בנסיבות המסוימות שבהן היא בוצעה (למשל: קיומו של תכנון מוקדם, נזק בכוח ובפועל, מידת אכזריות כלפי הקורבן וכו'), ותוך התייחסות למידת האשם של הנאשם המסוים שלפנינו (למשל: הסיבות שהובילוהו לבצע את העבירה, חלקו היחסי בביצועה, יכולתו להימנע מהמעשה, מצוקתו הנפשית עקב התעללות מצד קורבן העבירה וכו').

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 38533-03-12 מדינת ישראל נ' כהן

8. ...כשלעצמי, דומני כי רוחב המתחם שייקבע תלוי במורכבות העבירה הנדונה, כלומר במידת השונות שבנסיבות ביצועה. ככל שתהיינה יותר נסיבות רלוונטיות, המשליכות על חומרת המעשה, הרי שהמתחם יעוצב בצורה פרטנית, קונקרטית ומדויקת יותר בהתאם לנסיבות אלה...

9. עוד אבקש לחדד בהקשר זה כי אין לטעות ולזהות בין מתחם העונש ההולם לבין טווח הענישה הנהוג. (הדגשה שלי – ד.ס.). מדובר ב"יצורים" שונים. מתחם העונש ההולם מגלם, כאמור, הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, כאשר מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה הנדונה הוא רק אחד מהם. טווח הענישה הנהוג בפסיקה, לעומת זאת, הוא נתון אמפירי-עובדתי, המורכב מהעונשים המקובלים בגין עבירה מסוימת בדין הנהוג. היעדר החפיפה בין השניים עולה במפורש גם מדברי ההסבר להצעת החוק, שהפכה לימים לתיקון 113: "ככל שהמדיניות הנוהגת משקפת את עיקרון ההלימות היא מהווה אינדיקציה לקביעת העונש ההולם ואילו כאשר יש פער בינה לבין המדיניות הראויה, תועדף המדיניות הראויה" (הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשס"ו-2006, ה"ח הממשלה 241, 447)... על כל פנים, פועל יוצא מהשוני בין מתחם העונש לבין טווח הענישה המקובל הוא, שמתחם העונש אינו משמש כ"תעריף ענישה קבוע" שאותו יש להחיל בצורה אוטומטית בכל המקרים העתידיים. ... בחלק גדול מן העבירות קיימת שונות גבוהה בין נסיבות מעשה העבירה והנסיבות הייחודיות המשפיעות על מידת האשם של מבצעה, ועל כן כל ניסיון לקבוע מתחם ענישה אחיד יסתור את רוח עקרונות החוק. (חגית לרנאו וישי שרון "שמונה הכרעות ערכיות בחקיקת חוק הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" הסנגור 183, 14, 17 (2012). ההדגשה אינה במקור, ע.א.). עם תובנות אלה נפנה לבחון את טענות המערערים במקרה שלפנינו. (ע"פ 1323/13 חסן נ' מ"י (5/6/13), מפי כ"י השי' ארבל).

במקרה שלפנינו, סוג העבירות, ריבויין, זהות הקורבנות, גילן, סוג הקשר שפיתח עמן הנאשם, ונזקי העבירות, נדרש עונש חמור שישקף הן את חומרת המעשים, הן את סלידת החברה מהם והן את הצורך לעשות כל שניתן כדי למנוע הישנות המעשים. נוכח העובדה כי עסקינן בהסדר טיעון המגביל את עונשו של הנאשם, ראיתי להעתר לבקשת המאשימה לקבוע מתחם ענישה כולל לכל העבירות דידן.

בנסיבות הענין, יעמוד מתחם הענישה לכלל העבירות בנסיבותיהן על טווח שבין 8 ל- 28 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 38533-03-12 מדינת ישראל נ' כהן

14. יחד עם זאת, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, ואינה ענין מכאני. בית המשפט מצווה לשקול, בנוסף לחומרת העבירות ותוצאותיהן, גם שיקולים הנוגעים לנאשם, עברו, נסיבותיו האישיות, לקיחת אחריות על ידו, חרטתו, וכן שיקולי שיקום וחינוך. (ע"פ 5106/99 אבו נגימה נ' מ"י, פ"ד נד(1) 350 354 מפי הש' דורנר; ע"פ 4890/01 הנ"ל, עמ' 601).

א. לזכות הנאשם יזקפו עברו הנקי והודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן, אף שזו באה לאחר שנשמע חלק משמעותי מפרשת התביעה, כאשר בין השאר העידו חוקרת הילדים שחקרה את מ.פ, הקטינה ש.פ. ואביה של הקטינה מ.פ.

כן יילקחו בחשבון נסיבותיו האישיות של הנאשם, בן ה-67, אשר מצבו הגופני ונפשי ירודים. הנאשם חי חיים נורמטיביים עד לביצוע העבירות דנו, שירת בצבא, עבד למחייתו, חלה בשנת '07 בסרטן הערמונית, וסובל ממחלות שונות, חלקן מסימני הגיל. יחד עם זאת, נושא גילו של הנאשם אינו בהכרח נסיבה לקולא, שעה שעמד בין השאר בבסיס העבירות שביצע.

ב. הנאשם נעצר למשך שלושה שבועות (12/3/12 - 2/4/12), וסבל קושי רב עקב סוג העבירה בגינה נעצר. לאחר מכן שוחרר למעצר בית מלא, כאשר בהמשך הוקלו תנאי השחרור. אין ספק כי חוויות מעצרו ומעצר הבית בו היה נתון אינן חוויות פשוטות לאיש.

ג. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, אולם קצינת המבחן ומעריכת המסוכנות התרשמו כי הנאשם ניסה למזער את מעשיו ואת אחריותו לביצועם, לרבות השלכותיהם, ניסה ליחסה במידת מה לקורבנותיו הקטינות, וכי מידת האמפטיה שלו לקורבנותיו נמוכה, אם בכלל. כך ציינו עוד כי הנאשם מתאבל בעיקר על עצמו ועל נזקיו, וכי הודייתו מלווה ברחמים עצמיים ותחושת קורבנות, ללא הכרה בחומרת העבירות בהן הורשע.

יחד עם זאת, הנאשם עמד על הודייתו גם לאחר שניתנו חוות דעת אלו, לקח אחריות על מעשיו, אפילו מדובר באחריות פורמאלית ברובה ובביטוי מילולי, ויש לזכור כי הרשעתו מבוססת על הודייתו. כן יש לזכור כי הנאשם שיתף פעולה עם קצינת המבחן ומעריכת המסוכנות וגם ענין זה יזקף לזכותו.

מאידך גיסא, גם כיום מוערכת מסוכנותו המינית של הנאשם באינטרנט כנמוכה – בינונית, אם כי מסוכנותו המינית הישירה היא נמוכה.

ד. לא נעלם מעיני הקושי הרב שעשוי להיגרם לנאשם ולבני משפחתו משליחתו אל הכלא, ואולם עבירות מין באמצעות האינטרנט מיוחסות לעתים קרובות לנאשים שחייהם היו נורמטיביים עובד לביצוען. הנאשם המבוגר לא חמל על הקטינות שיכלו להיות נכדותיו, הרחיק לכת עד מאוד משך שנים, כמפורט לעיל, תוך גילויי רצידיזם ותאבון מיני לילדות צעירות יותר ויותר, ואין צורך לחזור על הדברים.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 38533-03-12 מדינת ישראל נ' כהן

ועוד, נאמר לא אחת כי כאשר ענין לנו בעבירות מין שבוצעו בקטינים, דין נסיבותיו האישיות של הנאשם לסגת מפני האינטרס הציבורי למיגורן של עבירות אלה, והעדפת הצורך לתת ביטוי לחומרת המעשים.

"האינטרנט פתח בפני העושים בו שימוש, אוצר בלום של אפשרויות "ועולמות רחוקים". הנאשם עשה בו שימוש נלוו וניצל כלי זה לפגיעה בוטה וחמורה בקטינות, תוך ניצול תמימותן, הצגתו כאחר ושידולן לבצע מעשיים מיניים בעצמן ובאחרים. האינטרנט זמין לכל משתמש בכל עת ובכל מקום. האינטרנט משמש קטינים ובני נוער יום יום וכדבר שבשגרה. בנסיבות אלו, חובה על ביהמ"ש להעביר מסר תקיף וברור של הרתעה לפיו כל המנצל מדיה - אמצעי זה לרעה, ובמיוחד כלפי הקטינים - חסרי ישע, הרי שעונשו יגזר בחומרה. (ענין מיטב, סעיף 27).

ה. לענין השיקום, אכן, שעה שעסקינן בעבירות מין, יש ערך משמעותי לאינטרס השיקום. אך משמדובר בעבירות מין בקטינים, נסוג אינטרס זה מפני שיקולי גמול והרתעה.

"דא עקא, ששיקולי השיקום אינם חזות הכל, ובנסיבות המקרה שלפנינו, לא ניתן להתעלם מחומרת המעשה בו הורשע המערער. גם אם אין המעשה מצוי ברף העליון של חומרה, עדיין פגיעתו במתלוננת הייתה רעה וקשה. המערער שיבש את מהלך חייה, עד כדי ניסיון לנקיטה במהלך אבדני. רישום מעשיו עודו ניכר גם בחלוף הזמן, כפי שעולה מתסקיר הקרבן. בנסיבות אלה, תמימי דעים אנו עם בית המשפט המחוזי, כי אין הלימה בין העונש לו עותר המערער לחומרת המעשה בו הורשע, וכי יש ליתן משקל מתאים גם לשיקולי גמול והרתעה (ע"פ 4102/07 לירון טויזר נ' מ"י (7/11/07) מפי כב' הש' לוי; ראו גם ע"פ 11750/04 פלוני נ' מ"י (30/7/08), מפי כב' הש' ארבל).

לא זו אף זו, נראה כי בענייננו אין ליתן משקל גדול לאינטרס השיקום של הנאשם גם לגופו ענין. השלב הראשוני בהליך שיקומי הוא הפנמת המודעות לכך שמדובר בהתנהגות עבריינית, חזרתית וסוטה מהנורמה. ואולם, על אף שרמת המסוכנות המינית של הנאשם בעבירות מין באינטרנט הוערכה כנמוכה-בינונית, קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם התייחס באופן מניפולטיבי למעשיו תוך מזעורם, מלא בתחושת קורבנות, השליך את האחריות למעשיו על קורבנותיו, ולא ראה צורך אמיתי להשתלב בטיפול שיקומי, אלא לצורך הקלת בהליכים המתנהלים בעניינו בלבד. לכן, גם לא ניתנה המלצה שיקומית בעניינו. לפיכך, אין מנוס ממתן משקל משמעותי לעקרון הגמול, מעבר לצורך להרחיקו מהחברה לתקופה משמעותית.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 38533-03-12 מדינת ישראל נ' כהן

15. ההגנה טענה כי אחד השיקולים שעל בית המשפט לזקוף לקולתו של הנאשם, היא סגירתו של תיק החקירה אשר נפתח נגד אקלר, בגין מעשים דומים ואף חמורים מאלה שיוחסו לנאשם, בקשר לנ.ב., אך נסגר מחוסר ראיות, על אף שלטענת הסנגורית היו בו די ראיות לצורך הגשת כתב אישום נגדו.

ענין זה נדון במהלך המשפט ואינו שנוי במחלוקת אמיתית. התיק נגד אקלר נסגר מחוסר ראיות על ידי הפרקליטות בתל אביב, ולא לבית המשפט להדרש לראיות כנגד אדם אחר, כאשר המאשימה עצמה, אשר פתחה את החקירה בעניינו על סמך חומר שנמצא במחשבו של הנאשם דכאן, סברה שאין בהן די להרשעתו. למאשימה עומדת חזקת התקינות של המעשה המנהלי, ובהעדר ראיה ממשית למשוא פנים או לשיקולים זרים בסגירת התיק נגד אקלר, אשר אף נפגש עם נ.ב., אין בכך משום נימוק להקלה בעניינו של הנאשם. ועוד, יש לזכור כי הנאשם הואשם בסדרה של עבירות בקשר לשלוש מתלוננות קטינות, ומעשיו מעידים על שיטת ודפוס בו נהג משך שנים. יחד עם זאת, לא מן הנמנע כי שיקולים הנוגעים לענין זה עמדו בבסיס ההסדר שנעשה עם הנאשם, וזו אחת הסיבות בגין ביקשה המאשימה לקבוע מתחם אחד לכל המעשים. נוכח כל המקובץ לא עומדת לנאשם הגנה מן הצדק, שיש בה כדי להשפיע על עונשו, מעבר להסדר אליו הגיעו הצדדים.

16. לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים בענין שבפני, הן לקולא והן לחומרא, אני רואה לכבד את הסדר הטיעון, אליו הגיעו הצדדים מנימוקיהם, בהיותו סביר ומצוי בגדר מתחם הענישה שנקבע בעניינו. (לענין התשתית הנורמטיבית בנושא של הסדרי טיעון ראו ע"פ 1958/98 פלוני נ' מ"י, פ"ד נז(1), 577, (25/12/02), מפי כב' הנשיאה ביניש; ע"פ 9600/04 משראקי נ' מ"י, (2/3/05) מפי כב' הש' חיות).

17. לאחר ששקלתי את כל השיקולים לחומרא ולקולא אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

א. מאסר בפועל למשך 15 חודשים, בניכוי ימי מעצרו בין הימים 12/3/12 - 2/4/12.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, שהנאשם לא ישא בהם זולת אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה בה הורשע ו/או כל עבירת מין, ויורשע בה תוך תקופת התנאי או לאחריה.

ג. פיצוי בסך 40,000 ₪ למתלוננת מ.פ. בגין הכאב, הסבל והנזק שגרם לה, פיצוי בסך 10,000 ₪, עמה היה בקשר משך למעלה משנתיים ואשר אף העידה במשפטו, ופיצוי בסך 5,000 ₪ לנ.ב.

הפיצוי ישולם ב- 25 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1/11/13 ובכל 1 לחודש שלאחריו, אשר יופקדו בקופת בית המשפט ללא כל פניה למתלוננות או לבני משפחתן. אם לא ישולם סכום כלשהוא במועדו, תעמוד יתרת הסכום כולו לפרעון מיידי, ותשא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד ליום התשלום המלא בפועל.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 12-03-38533 מדינת ישראל נ' כהן

מובהר בזה כי אין בכך משום קביעה לענין נזקיהן של המתלוננות, והסכום שנקבע נועד לפיצוי ראשוני בלבד.

הוריי המתלוננת מ.פ. יפתחו חשבון חסכון על שמה, ומחצית מסכום הפיצוי יהיה שמור לה עד הגיעה לגיל 18.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשע"ד, 29 ספטמבר 2013.

דיאנה סלע, שופטת

להחליט סגור רוח